

хожу; объѣду, объѣзжаю; зайду, захожу; посѣшу, посѣщаю; осмотрю, вы-
смотрю, нахожу: Не можахъ да разбѣятъ нови града Буденова, Дур' не
доде Татаръ паша—Двашъ обиде, тришъ удари. *М. 107.* „Се сѣмъ тар-
говцы обидѣла, чиста се свила не найде!“ *Ч. 96.* „Аку не убыда за день
до край товна земя, Я ща ти харизамъ Мылка—първу любе, и боарзана
кона“. *Ч. 326.* Садя обиде майка му, По си святъ, по си велеятъ, Та
си имане собрала. *З. 157.* „Д' обидишъ, синко, д' обидишъ, Три деветъ
бели градо'и“. *М. 396.* Наймалъ ми сѣ левенъ Марко, Да ми зардитъ
Димна гора На вечеръ ѿ обидвеше, А на утро ѿ опитвеше. *М. 148.*
„Лѣснища, планины щѣ д' обидѣ Наша свобода тамъ ще с' основѣ!“ *Гл. 11.*
Нѣкон пакъ гледали какъ слънце-то и мѣсяць-тъ обихождають зем-
ль-тѣ. *Г. 13.* Други начали да обихождають сѣ кораби по далечны мо-
рета и рѣкы. *Г. 12.* Пушкинъ обиде юго-источны-ты романтически край-
нины по Кавказъ, Кържмъ и по Бессарабіѣ. *Л. Д. 1875 г. 136.* Грѣй имъ
свѣтло слънце, зло ги не обижда; клето-то сираче слънчице не вижда.
Л. Д. 1876 г. 156. Отидохъ да обидѣмъ сичкитѣ острове. *Х. Г. 157.* Неумо-
римата льстовичка и тя доде да си убиди гвѣздото. *Зк. 210.* Отишелъ
е Марко, На вѣрхъ на планина, Стадо да ѿбиде, Трѣло да разгледа. *В. 180.*
Инокътъ имъ са обѣща, чи ще наскоро пакъ да ги обиди. *Зк. 165.*
Обыхоздашъ горы-тѣ, събирашъ нужно-то вещество за да направишъ
меда. *Сб. 67.* Сѣки день ходѣ на ловъ и обыхоздають татѣкъ, нѣ не сѣмъ
сѣгладать да има нито едно изворче. *Х. Г. 82.* Двама избран' юнака про-
води, Вървища бодро вся д' обидать. *Гл. 146.* Андрей обиде казашкитѣ
редове. *Тб. 43.* Влегна дете въ конска конушняца, Да обидитъ коня за
вяванѣ. *М. 173.* „Коя платна, коя мома Улови си врана коня?“ Убы-
дохъ малкъ момѣ, Малкъ момѣ Теодорѣ. Улови ѿ царъ Констандинъ
за рѣчицѣ за дѣсницѣ. *Гл. 179.* **Оби́дамъ сѣ** (*Мак.*) помѣрюясъ, со-
стязаясь: И му рече Корунъ кеседжіа: „Добре дойде Коста добаръ
юнакъ! — Ела едношъ да сѣ обидиме!“ *М. 90.* Сѣ подсмеваютъ Янку-
ла добаръ юнакъ, И имъ велитъ „ай да сѣ обидамъ, Аль сумъ юнакъ
за да ве прескочамъ“. *М. 96.* „Ела едношъ да сѣ обидиме, Оту после
сестра да ѣ грабишъ“. *М. 102.* Айде сега да сѣ обидиме, Сѣ остри
сабѣи, со бързого коня. *М. 121.*

Оби́дж *гл. св.* **Оби́ждамъ** *гл. дл.* обижу, обижаю: Валленштайнъ
обиденъ отъ Фердинанда всегда былъ намрещенъ и мѣлчаливъ. *Г. 290.*
Идомеи толкози обиденъ отъ щастіею (*si maltraité par la fortune.*),
ще са смилн за насъ злополучны-тѣ. *Г. 151.*

Оби́кнѣ *гл. св.* **Оби́чамъ** **Оби́квамъ** *гл. дл.* 1) люблю, люблю:
Младата невѣста се още не можаше да са прилѣпи до мъжътъ си
и да го обикне! *З. 67.* Обичамъ те (отечество), защото си, За обичъ,